

A

בס"ד
Intro

Today we will learn בע"ה דף ד of Mesechte Yevamos.
Some of the topics we will learn about today include:

אתי עשה ודחי לא תעשה

In most cases, if there is a מצוות עשה, a positive Mitzvah, the performance of which would cause the transgression of a מצוות לא תעשה, a negative Mitzvah, we say אתי עשה ודחי לא תעשה, the עשה overrides the לא תעשה, to allow the person to fulfill the מצוות עשה.

סמוכים

Two Psukim or Parshiyos that are written in the Torah right next to each other are meant to teach certain Halachos.

A

אתי עשה
ודחי לא תעשה

סמוכים

B

שעטנז

Shatnez is a garment or fabric made of a mixture of wool and linen. It is forbidden to wear, or to cover oneself with it, as stated in the Torah;

לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו

ציצית

It is a מצוה in the Torah to wear fringes, twisted threads, on each corner of a four-cornered garment. As the Pasuk that we recite in Krias Shma says;

ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם

And the Pasuk in Parshas תצא states

גדילים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה

B

שעטנז
לא תלבש שעטנז
צמר ופשתים יחדיו

ציצית

קריאת שמע
ועשו להם ציצית
על כנפי בגדיהם
לדורותם

טתצא
גדילים תעשה לך
על ארבע כנפות כסותך
אשר תכסה בה

1 So let's review.....

The Gemara on the previous Daf taught that we derive the Halachah that an ערוה is פטור מן החליצה ומן היבום פטור מן החליצה ומן היבום from a גזירה שוה of עליה as follows: Regarding אחות אשה, the Pasuk says; ואשה אל אחותה לא תקח לצרור לגלות ערותה עליה בחייה Where the word עליה is superfluous - And regarding יבום the Pasuk says; יבמה יבא עליה The עליה of גזירה שוה teaches מה להלן במקום מצוה אף כאן במקום מצוה The איסור אחות אשה applies even in a case of יבום; ואמר רחמנא לא תקח The Torah says do not take an אשה even in a case of יבום - hence she, and all other עריות are פטור from יבום.

1 On the previous דף...

an ערוה is פטור מן החליצה ומן היבום

ייבום

אחות אשה

יאשה אל אחותה לא תקח לצרור לגלות ערותה עליה בחייה

יבמה יבא עליה

מה להלן במקום מצוה

אף כאן במקום מצוה איסור אחות אשה applies EVEN in a case of יבום

Hence she, and all other עריות are פטור from יבום

2 The Gemara questions the need for this לימוד: Why would we think that יבום be performed in a case of ערוה? Although there is a concept of - אתי עשה ודחי לא תעשה A positive commandment overrides a negative commandment? However, אימר דאמרינן אתי עשה ודחי לא תעשה לא תעשה גרידא לא תעשה שיש בו כרת מי דחי An עשה can only override a standard לאו which carries a penalty of מלקות, but cannot override a לאו which carries a penalty of כרת?

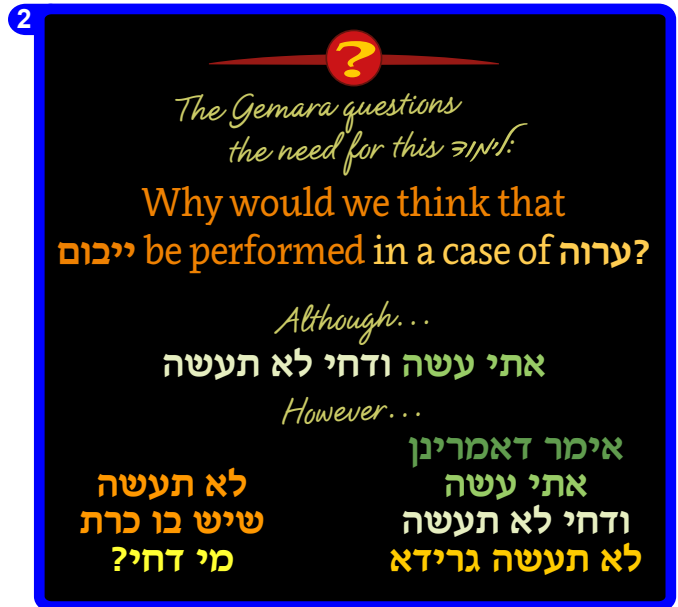
2 The Gemara questions the need for this לימוד:

Why would we think that ערוה be performed in a case of יבום?

Although... אתי עשה ודחי לא תעשה

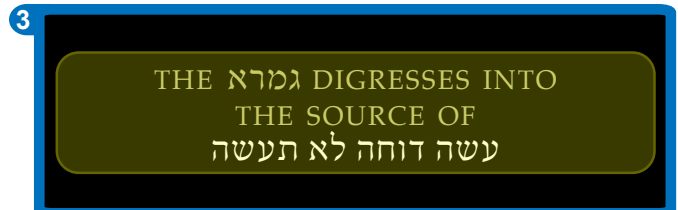
However... אימר דאמרינן אתי עשה ודחי לא תעשה לא תעשה גרידא

לא תעשה שיש בו כרת מי דחי?

3 Before answering this question, the Gemara digresses into a lengthy discussion as to the source of עשה דוחה לא תעשה.

3 THE GEMARA DIGRESSES INTO THE SOURCE OF עשה דוחה לא תעשה

4 The Gemara cites two consecutive Psukim in תצא כי תצא: לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו
 The prohibition of wearing שעטנז, a garment made of wool and linen - followed by גדילים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה
 The Mitzvah of wearing Tzitzis on a four-cornered garment
 From the fact that these Psukim are סמוכים, adjacent to each other, we learn that one may affix ציצית woolen onto a linen garment or vice versa, as the מצות עשה of ציצית overrides the לא תעשה שעטנז. This serves as the basic source for לא תעשה.

4 פרשת כי תצא

גדילים תעשה לך
על ארבע כנפות כסותך
אשר תכסה בה

לא תלבש שעטנז
צמר ופשתים יחדיו

are פסוקים סמוכים

One may affix woolen ציצית onto a linen garment or vice versa

מצות עשה of ציצית

OVERRIDES

לא תעשה of שעטנז

5 The Gemara first elaborates on the concept of סמוכים:
 אמר רבי אלעזר
 The Pasuk in Tehillim says;
 סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר
 סמוכים, adjacent Psukim, were written in this manner וישר, with a purpose, to teach us certain Halachos of the Torah.

5 סמוכים

אמר רבי אלעזר ...

סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר

Were written באמת וישר

ADJACENT פסוקים

To teach us certain הלכות

6 The Gemara cites an example of another Halachah learnt from סמוכים:
 אמר רב ששת אמר ר' אלעזר משום רבי אלעזר בן עזריה
 מניין ליבמה שנפלה לפני מוכה שחין שאין חוסמין אותה
 If a יבמה has physical conditions that are repulsive, the יבמה may voice her objections to יבום, and the יבום must agree to חליצה.
 This is learned from the סמיכות of the Pasuk;
 כי ישוב אחים יחדיו, which introduces the laws of יבום, and the Pasuk;
 לא תחסום שור בדישו, the איסור of muzzling an animal while it works -
 to teach, that we do not stifle the objections of the יבמה in such a case.

6 אמר רב ששת אמר ר' אלעזר משום רבי אלעזר בן עזריה
 מניין ליבמה שנפלה לפני מוכה שחין שאין חוסמין אותה

the יבמה may voice her objections, and the יבום must agree to חליצה

כי ישוב אחים יחדיו

סמוכים

לא תחסום שור בדישו

Introduces the laws of יבום

The איסור of muzzling an animal while it works

7 The Gemara teaches further regarding סמוכים, that even רבי יהודה בעלמא לא דריש ובמשנה תורה דריש Even though Rebbe Yehuda does not Darshen סמוכים in the first four דברים, חומשים, he does Darshen סמוכים in Sefer דברים.

7 רבי יהודה

<p>ובמשנה תורה ספר דברים דריש</p> <p>DOES Darshen סמוכים</p>	<p>בעלמא חומשים 4 לא דריש</p> <p>DOES NOT Darshen סמוכים</p>
---	---

8 The Gemara proceeds to prove this point by citing the following Braisa:
The Posuk in פרשת משפטים - which is in ספר שמות - says; מכשפה לא תחיה - A sorceress must be put to death - By which method?

8 פרשת משפטים
in ספר שמות

מכשפה לא תחיה
A sorceress must be put to death
By which method?

9 בני עזאי says, since the immediately following Posuk is כול שוכב עם בהמה מות יומתו, Based on סמוכים, we can derive מה שוכב עם בהמה בסקילה אף מכשפה בסקילה Rashi explains that סוכב עם בהמה is where it says; מות יומתו דמיהם במ Is learned via אוב וידעוני from גזירה שוה, where it says; מות יומתו באבן ירגמו אותם דמיהם במ Which teaches that דמיהם is always interpreted as סקילה However, רבי יהודה argues and says; וכי מפני שסמכו ענין לו נוציא זה לסקילה We cannot derive סקילה based on סמוכים. Rather, since אוב וידעוני בכלל מכשפים - אוב וידעוני is a form of sorcery, We derive מכשפה directly from אוב וידעוני מה אוב וידעוני בסקילה אף מכשפה בסקילה Via a different method, as Rashi explains; שזו מדה בתורה כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא Obviously, רבי יהודה does NOT generally Darshen סמוכים.

9 בני עזאי says,

<p>וכי מפני שסמכו ענין לו נוציא זה לסקילה? <i>Rather, since אוב וידעוני בכלל מכשפים</i></p> <p>מה אוב וידעוני בסקילה אף מכשפה בסקילה רש"י</p> <p>שזו מדה בתורה כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא <i>Obviously, רבי יהודה does NOT generally Darshen סמוכים</i></p>	<p>מכשפה לא תחיה סמוכים כל שוכב עם בהמה מות יומתו רש"י</p> <p>מה שוכב עם בהמה בסקילה אף מכשפה בסקילה רש"י</p> <p>מות יומתו דמיהם במ אוב וידעוני from גזירה שוה באבן ירגמו אותם דמיהם במ <i>Is always interpreted as סקילה</i></p>
--	--

10 However, the Gemara cites a Mishnah in which we see that רבי יהודה does Darshen סמוכים in ספר דברים. דתנן נושא אדם אנוסת אביו ומפותת אביו. The רבנן hold, it is מותר for one to marry a woman with whom his father had an out-of-wedlock relationship. As Rashi explains, the Torah prohibits only his father's WIFE, as the Pasuk states; ערות אשת אביך לא תגלה. And תורה only refers to קידושין, a proper Halachic marriage. However, רבי יהודה אוסר באנוסת אביו ומפותת אביו. Rebbe Yehuda holds that it is אסור, because the Pasuk in כי פרשת states; - which is in ספר דברים - states; לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו. One may not reveal the כנף, the robe, of his father - Which the Gemara interprets as; כנף שראה אביו לא יגלה. Rebbe Yehuda holds that this must be referring to אביו, because the immediately preceding Pasuk is ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמושים כסף which is talking about a case of אונס. ספר דברים in סמוכים רבי יהודה, Clearly,

10 HOWEVER IN ספר דברים

רבי יהודה אוסר באנוסת אביו ומפותת אביו

רבנן נושא אדם אנוסת אביו ומפותת אביו

רש"י

The תורה prohibits ONLY his father's WIFE

ערות אשת אביך לא תגלה

לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו

כנף שראה אביו לא יגלה

אנוסת אביו

Referring to אביו

11 The רבנן however hold that this is not a case of סמוכים, because the phrase לא יקח איש את אשת אביו interposes between the phrase אונס and the previous Posuk of אונס. Rather the phrase ולא יגלה כנף אביו is referring to a שומרת יבם, because she is חליצה or יבום awaiting either from his father. And the Gemara later דף צז says there are actually three איסורים for the son to marry his father's יבמה: 1- כנף אביו 2- דודתו 3- יבמה לשוק

11 רבי יהודה אוסר

רבנן אוסר

ונתן האיש השוכב עמה

לא יקח איש את אשת אביו

ולא יגלה כנף אביו

סמוכים

NOT סמוכים

שומרת יבם

She is כנף הראוי לאביו

ואיבוד עליו בלתי לאוין

The גמרא later says there are 3 איסורים

1 כנף אביו 2 דודתו 3 יבמה לשוק

12 The Gemara explains that Rebbe Yehuda Darshens סמוכים in this case because of one of two reasons:
 -1- איבעית אימא משום דמוכח - Because it is evident.
 Since it was written here, right after אונס, it must be speaking of אנוסת אביו - whereas an additional Issur for יבם should have been written with the other עריות in Parshas Acharei Mos.
 -2- ולא יגלה כנף - ואיבעית אימא משום דמופני -2- ולא יגלה כנף אביו is superfluous.
 Therefore, it must be teaching a חידוש, that even אנוסת אביו is אסור - whereas the father's יבם is שומרת יבם אסור for other reasons mentioned earlier.
 =====

12

רבי ירמיה

ונתן האיש...

ללא יקח איש...

סמוכים

ולא יגלה...

אונס

2 ואיבעית אימא משום דמופנה ולא יגלה כנף אביו is SUPERFLUOUS. Must be teaching a חידוש Whereas the father's אסור is already אסור for other reasons

1 איבעית אימא משום דמוכח Since it was written right after אונס An additional אסור for יבם should've been written with the other עריות

13 The same reasoning, continues the Gemara, applies to the כלאים בציצית mentioned earlier:
 לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו
 Followed by
 גדילים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה
 From which, based on סמוכים, we derive עשה דוחה לא תעשה

13

THE SAME REASONING,
APPLIES TO כלאים בציצית

לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו
followed by
גדילים תעשה לך
על ארבע כנפות כסותך
אשר תכסה בה

From which, based on סמוכים, we derive עשה דוחה לא תעשה

14 -1- איבעית אימא משום דמוכח -1- Since it was written here, right after שעטנז, it must be teaching עשה דוחה לא תעשה - whereas other הלכות ציצית should have been written in the Parsha of Tzizis in שלח.
 פרשת שלח -2- ואיבעית אימא משום דמופנה -2- Because the Pasuk of שעטנז here is superfluous, since the Pasuk in Parshas Kedoshim already states;
 ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך
 Therefore, it must be teaching a חידוש of בציצית, and עשה דוחה לא תעשה

14

2 ואיבעית אימא משום דמופנה here שעטנז of פסוק is SUPERFLUOUS, פרשת קדושים in it already states; ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך Therefore, it must be teaching a חידוש, עשה דוחה לא תעשה

1 איבעית אימא משום דמוכח Since it was written, right after שעטנז, it must be teaching עשה דוחה לא תעשה Whereas other הלכות ציצית should have been written in the פרשת שלח in כלאים

15 However, the Gemara questions this assumption that the Posuk לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו is מופנה, and argues

15 The Gemara questions this that לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו is מופנה

16 בני מצרך צריכי ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך Are needed to teach Halachos inherent to שעטנז From לא יעלה עליך alone, we might have thought כל דרך העלאה אסור רחמנא ואפילו מוכרי כסות That even having garments draped over one's body, as garment vendors do, is forbidden - and as Rashi explains, even though they do not have physical הנאה, such as warmth or protection provided by these garments, as they wear it only for display - we might have thought it is nevertheless אסור? Therefore, כתב רחמנא לא תלבש שעטנז דומיא דלבישה דאית ביה הנאה To teach that only wearing garments - from which one generally has הנאה - is אסור, but מוכרי כסות for display is מותר. And, from לא תלבש שעטנז alone, we might have thought that only wearing it is אסור, because it is a significant הנאה, but העלאה, draping it is מותר, even with הנאה, because it is not considered a significant הנאה? Therefore, כתב רחמנא לא יעלה עליך - To teach that even העלאה with הנאה is Assur. =====

16 בני מצרך צריכי ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך כל דרך העלאה אסור רחמנא ואפילו מוכרי כסות רש"י DON'T have physical הנאה, Wear it ONLY for display Nevertheless אסור? כתב רחמנא לא תלבש שעטנז דומיא דלבישה דאית ביה הנאה לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו לבישה דנפיש הנייתה אסור, but העלאה, draping it מותר, NOT considered a SIGNIFICANT הנאה? כתב רחמנא לא יעלה עליך Even העלאה is אסור

17 We've established that the first part of the Posuk לא תלבש שעטנז is not מופנה. The Gemara now discusses whether the second part of the Posuk, צמר ופשתים יחדיו is superfluous:

17 Whether צמר ופשתים יחדיו IS superfluous?

18 According to the רבנן it is not מופנה, because it is needed to teach that the definition of שעטנז is a mixture of צמר ופשתים - wool and linen only, and not a mixture of other materials. If so, this Posuk cannot serve as a source for עשה דוחה לא תעשה? However, according to the רבי ישמעאל it is מופנה, because we already know the definition of שעטנז, as the רבי ישמעאל taught

הואיל ונאמרו בתורה סתם בגדים
The Torah mentions the word בגדים numerous times without defining it,
ופרט לך הכתוב באחד מהן צמר ופשתים
But does define it in one Posuk regarding צרעת, where it says;
והבגד כי יהיה בו נגע צרעת
בבגד צמר או בבגד פשתים
To teach us
אף כל צמר ופשתים
Wherever the Torah mentions the word בגד, it is defined as a garment made of either wool or linen, unless otherwise specified. Therefore, the words צמר ופשתים יחדו are מופנה, which allows us to derive עשה דוחה לא תעשה by way of סמוכים.

=====

18

<p>תנא דבי ר' ישמעאל</p> <p>It IS מופנה</p> <p>We already know the definition of שעטנז</p> <p>הואיל ונאמרו בתורה סתם בגדים ופרט לך הכתוב כאחד מהן צמר ופשתים</p> <p>Regarding צרעת</p> <p>והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים</p> <p>אף כל צמר ופשתים</p> <p>ALLOWS us to derive עשה דוחה לא תעשה by way of סמוכים</p>	<p>רבנן</p> <p>It's NOT מופנה</p> <p>לא תלביש שעטנז צמר ופשתים יחדו</p> <p>Teaches the definition of שעטנז</p> <p>This CANNOT פסוק serve as a source for עשה דוחה לא תעשה?</p>
--	--

19 The Gemara next asks - according to רבי ישמעאל - why can't we simply derive עשה דוחה לא תעשה from פרשת ציצית itself?

Where it says;
ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת
The word בגדיהם refers to a garment of wool or linen, and the Torah commands us to attach a פתיל תכלת, a thread of wool to these garments, which is בציצית לא - Obviously, עשה דוחה לא תעשה?

19

?

according to תנא דבי רבי ישמעאל

Why can't we derive עשה דוחה לא תעשה from פרשת ציצית itself?

<p>ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת</p> <p>Attach a thread of WOOL, which is כלאים בציצית</p>	<p>ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם</p> <p>Refers to a garment of WOOL or LINEN</p>
--	--

OBVIOUSLY, עשה דוחה לא תעשה?

20 The Gemara answers that we could say
 הכנף מין כנף - The Tzizis must be of the same material as the
 garment - woolen Tzizis on a woolen garment, linen Tzizis on a
 linen garment - and no כלאים.

20

We could say

הכנף
מין כנף

WOOLEN ציצית on a WOOLEN garment	LINEN ציצית on a LINEN garment
---	---

ולאים NOT